

[Gunner Baunsgaard]
 vidualiseret arbejde og forebyggende arbejde kan jeg gå med til, men ikke flere institutioner. Selvfølgelig skal vi have nogle centre, det er jeg helt enig i, men en rationalisering på landsplan er nødvendig. Støtteforanstaltninger til det hjemlige miljø, som jeg tidligere nævnte, vil koste penge, men jeg har ikke tro til, at det vil koste mere end det, der afsættes til nedtrapning og hjælp for de ulykkelige ramte, som vi kender i dag.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Den forespørgsel, som fremskridtspartiet i dag har fremlagt til debat, rører jo ved et af tidens meget alvorlige problemer, som har givet meget anledning til diskussion igennem de seneste år. Det er jo ikke noget nyt problem. Vi har op igennem tiderne kendt til stofmisbrug, dog væsentligt forårsaget af tilvænning ved alvorlige sygdomme.

Der er vel ingen, som har beskæftiget sig med denne vor tids svøbe, der kan lades uberørt af de mange tragedier og dødsfald, der er fulgt i kølvandet på misbrug af euforiserende stoffer, ikke mindst på baggrund af, at det er den opvoksende ungdom, der er stærkest involveret. Det er derfor en glædelig udvikling, at Københavns stads-læge har oplyst, at der er sket et mærkbart fald i tilgangen af unge narkomaner. Det er åbenbart ikke mere moderne at bruge de hårde stoffer. Måtte dette blot fortsætte og ikke alene være et udslag af en eventuelt manglende tilførsel til markedet af stoffer og heller ikke bero på et stigende forbrug af alkohol og nervepiller, som også frembyder et stadig større problem.

Der er ikke grund til at klandre de implicerede myndigheder for blot at have ladet stå til over for denne omsiggribende narkomani. Gennem de sidste år er der over hele landet opbygget et net af muligheder for at hjælpe vore narkomaner, ikke blot på det økonomiske område, men også med lægelig ekspertise, narkokonsulenter, behandlings- og revalideringscentre m. v. Man må dog stille et stort spørgsmålstegn ved værdien af behandlingscentrene, så længe det er frivilligt, om en narkoman vil deltage, og hvor længe han vil fortsætte behandlingen. I det hele taget er der mange af disse narkomaner, som slet ikke bryder sig om at blive behandlet og også afbryder behandlingen i

utide. Jeg har tidligere fra denne talerstol rejst spørgsmålet om en vis form for tvang, foranlediget af mange henvendelser fra ulykkelige forældre, der gerne så en mere tvangsmæssig foranstaltning over for dette.

Man må desværre også konstatere, at eksperterne ikke altid er enige om de mest hensigtsmæssige metoder for en eventuel afvænning eller nedtrapning, men uanset hvilke metoder man bruger, må man inden for de økonomiske rammer, som vi er sat til at forvalte herindefra, kunne dokumentere regnskaberne for brugen af statsmidler i dette arbejde. En slendrian som påvist gennem statsrevisorernes rapport kan absolut ikke tolereres.

Et af de vigtigste led i kampen mod narkotikamisbrug er oplysningsarbejdet, og heldigvis findes der over det meste af landet et fortræffeligt samarbejde mellem skolemyndigheder, social- og sundhedsvæsen, læger og politiet. Alle som én gør et stort arbejde for på et tidligt tidspunkt at informere om skadevirkningerne, både hvad angår alkohol og de euforiserende stoffer. Det ville også være meget ønskeligt, om forældrene i større tal kunne inddrages i dette forebyggende arbejde til gavn for de unge.

Trangen til at opleve noget spændende, at være med på holdet, er som regel et af de første skridt på vejen til stofmisbrug. Er man en svag sjæl, kan det meget hurtigt gå ned ad bakke. Man starter måske forsigtigt for at vise, at man tør, og inden man ser sig om, er man ude på den lange glidebane. Og er man først havnet på de hårde stoffer, så er der lang vej tilbage igen.

Samvittighedsløse hajer driver deres spil med de unge, og for manges vedkommende ender det i kriminalitet for at skaffe den daglige dosis, hvilket igen resulterer i, at man umuligt kan påtage sig nogen som helst form for arbejde, da abstinenserne overskygger alt andet end blot dette at skaffe sig det eftertragtede stof.

Man kan ikke værdsætte politiets indsats for at bremse tilførslerne til narkotikamarkedet nok. Det har været et meget værdifuldt led i kampen for at redde unge fra at ødelægge sig selv med narkotiske stoffer. Men det er uhyggeligt, at vi nu i flere år midt i storbyen har haft et sted som Christiania, hvor der helt åbenlyst handles med hash og andre former for stoffer, og hvor